

Sygn. akt IX Ka 1495/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach, IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Opozda-Kałka

Protokolant: st.sekr.sądowy Iwona Stefańska

przy udziale oskarżyciela publicznego -----

po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2013 r.

sprawy J. S.

obwinionego o wykroczenie z art.92 a kw

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 5 sierpnia 2013r. sygn. akt XI W 642/13

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 80 (osiemdziesiąt) złotych tytułem kosztów postępowania za II instancję.

Sygn. akt IX Ka 1495/13

UZASADNIENIE

Obwiniony J. S. stanął pod zarzutem tego, że:

w dniu 3 grudnia 2012 roku około godziny 18.40 w miejscowości B. ul. (...) kierując pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) jechał

z prędkością 92 km/h i przekroczył dozwoloną prędkość jazdy 50 km/h o 42 km/h

tj. o wykroczenie z art. 92a kw.

Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem wydanym w dniu 5 sierpnia 2013r.

w sprawie sygn. akt IX W 642/13 uznał obwinionego J. S. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, stanowiącego wykroczenie z art. 92a kw i za to na podstawie art. 92a kw w zw. z art. 24 § 1 i 3 kw wymierzył mu karę grzywny w kwocie 300 złotych; na podstawie art. 118 § 1 i 3 kpw i art. 119 kpw w zw. z art. 616 § 2 pkt 1 kpk zasądził od obwinionego J. S. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania, kwotę 30 złotych tytułem opłaty od kary oraz kwotę 270 złotych tytułem zwrotu wydatków za opinię biegłego.

Apelację od wyroku wniósł obwiniony, który zarzucił zaskarżonemu wyrokowi:

naruszenie przepisów postępowania, które spowodowało wadliwe ustalenie okoliczności faktycznych mających wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art.

7 kpk w zw. z art. 8 kpsw oraz 410 i 424 kpk w zw. z art. 82 § 1 kpsw przez przyjęcie za udowodnione faktu, iż w obszarze zabudowanym poruszał się z prędkością 92 km/h bez dostatecznej ku temu podstawy w materiale dowodowym nie uwzględnienie istotnych szczegółów, a mianowicie warunków atmosferycznych panujących w dniu 3 grudnia 2013r., odległości od urządzenia dokonującego pomiarów od samochodu J. S., co doprowadziło do wadliwego ustalenia, a w konsekwencji do wydania błędnego rozstrzygnięcia w sprawie.

Formułując zarzut jak wyżej skarżący wniósł o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie go od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja obwinionego nie jest zasadna i na uwzględnienie nie zasługuje.

Wbrew zarzutom skarżącego Sąd Rejonowy w toku prawidłowo przeprowadzonego postępowania dowodowego zgromadził wszystkie dowody niezbędne dla rozstrzygnięcia, wnikliwie i szczegółowo je przeanalizował i dokonał na ich podstawie prawidłowych ustaleń faktycznych.

Ocena dowodów przeprowadzona przez Sąd I instancji nie wykracza poza ramy określone przepisem art. 7 kpk, ani nie pozostawia miejsca na żadne wątpliwości, w tym również i te, które wynikają z treści art. 5 § 2 kpk.

Z zeznań świadka D. K., opinii biegłego W. S. wynika w sposób jednoznaczny, iż obwiniony popełnił zarzucane mu wykroczenie. Biegły W. S., wbrew zarzutom skarżącego, opiniując w niniejszej sprawie odniósł się do dołączonego do akt sprawy wydruku z (...), i prawidłowo przyjął, z przyczyn szczegółowo podanych w opinii, iż na podstawie zapisów na wydrukach (...) nie można określić prędkości samochodu F. w miejscu kontrolnego pomiaru.

Opinia biegłego jest pełna i oczywista, brak jest jakichkolwiek podstaw ku temu, żeby kwestionować jej wnioski i zaprezentowany w niej tok rozumowania. Słusznie Sąd Rejonowy wskazał, że świadek D. K. będąc osobą obcą dla obwinionego nie miał żadnych podstaw ku temu, żeby bezpodstawnie obciążać obwinionego.

Tak więc w świetle materiału dowodowego, zgromadzonego przez Sąd I instancji, wbrew temu co twierdzi skarżący, wina i okoliczności wykroczenia przypisanego J. S. nie budzą żadnych wątpliwości.

Uwzględniając powyższe, na podstawie art. 4376 p 1 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpow orzeczono jak w wyroku.

O kosztach postępowania za II instancję orzeczono na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 119 kpow.

/SSO Ewa Opozda-Kałka/